

טורים הצבאיים ששלטו זה אחר זה בסוריה. הדיקטטור הראשון, חוסני אל-זועים הבש- רגי והיהיר, הדיח במרס 1949 מכס ה- נשיאות והשליכו לכלא, האשימו באחריות לנבוסה הערבית בפלסטין, כעבור חמשה חודשים, הוצא אל-כוחאלי מכלאו על-ידי הדיקטטור השני, סאמי אל-הינאווי, בתנאי שלא ישוב עוד למולדתו.

אל-כוחאלי ביקש מקלט אצל סארוק, עקב מרחוק אחר מעשיו של הדיקטטור השלישי, אדיב אל-שישקלי, שהיטיב להתבסס ולהרחיב את שלטונו. אז כתב אל-כוחאלי את הקטע המובא מיומנו.

המעגל נסגר. לפני שנה וחצי התמוטט לפתע שלטונו של שישקלי. אל-כוחאלי ארו את מזוודותיו, המתין לבואן של משלחות מסוריה אשר תבקשנה כי ישוב לדמשק. הן משלחות באוי, הביאו עמן איגרת מיוחדת מנשיא סוריה הזמני, בה בוטלה גלותו.

לפני שנה בדיוק שב אל-כוחאלי, נשיאה הראשון של הרפובליקה הסורית, לדמשק. כמדינאי מנוסה, לא העמיד את מועמדותו בבחירות שהתקיימו אז, העדיף תחילה להת- כונן, לארגן את תומכיו.

השבוע, ברוב קולותיהם של 91 חברי בית הנבחרים נגד 41, נבחר אל-כוחאלי לנשיא

מצרים

קרבו האהבה

עבדאללה חאן היה משורר ערבי אמיתי, בעל נטיות רומנטיות חזקות. כל דבר יפה משך אותו — וביוחד נשים יפות. הוא חיבר שירים לכבודן, תיאר את יופיין בפרטי-פרטיים, קבע פגישות בחרוים.

לרוע מזלו, לא כל בנות השכונה העריכו כראוי את מעלותיו הגבריות והספרותיות. תלונותיהן, בצורת מכתב גלוי הגיעו אל הג' הלת אל-אזהר, בה למד עבדאללה חאן. הנהלת אל-אזהר, שייכים שמרנים שהאמינו רק ב- חרוזי הקיראן הקדוש, הקשיבו לתלונות ה- שכנות, פסקו על גירושו של הסטודנט.

זכרונות של לידה. עבדאללה, אורח

מאהב מעונה עבדאללה חאן-

מי שאינו מכיר, הוא חמור!

המדינה, לתקופה של חמש שנים. המעגל ש- נפתח עליי קולונל בלתי-ידוע לפני שש שנים וחצי נסגר. על הבמה הפוליטית הסורית השתלטה שוב חבורת הפוליטיקאים שהובילו בשעתו את ארצם לעצמאות, סטו בנייתיים אל דרכי השחיתות והקונגניות, פתחו את הדרך לקולונלים שאפתניים ואוכלי-מרירות.

הוא כורדי טוב

בין העתונאים המרחביים שעטו השבוע על דמשק, לכסות את בחירת הנשיא החדש (ראה לעיל) היתה גם עלמה חגיגית, נציגת אחר סאענה הקהירי. אולם במקום לרדוף אחרי שוכרי אל-כוחאלי, ביקשה חיריה חירי ראיין מכאלד בקדאש, הציר הקומוניסטי ה- יחיד בבית-הנבחרים הסורי.

מסרה חיריה בכתבה ארוכה: הצייר ה- קומוניסטי הראשון במדינות ערב הינו ענק בעל פני פסל, הגר ברובע הכורדי של דמשק עם אשתו היפהפיה ושלושת בניו. בן 42, נעשה קומוניסט בגיל 17, למראה התנהג- גותם האכזרית של חיילי הכיבוש הצרפתיים בסוריה.

מה עם בעיית פלסטין? שאלה ה- כתבת, שהודתה אחר-כך כי הצליחה במשימ- תה רק הודות לעדינות נפשו של המנהיג ה- קיצוני: „האם נכון כי קמה מקפדה מאוחדת לכל המפלגות הקומוניסטיות במרחב, לרבות זו שבירשאל וכי אתה הוא מרכזה?“

„לא היה ולא נברא,“ השיב בקדאש. „כל מפלגה עצמאית, כשם שכל מדינה עצמאית,“ „ומה דעתך על בעיית פלסטין?“

„ברגע שיעלם האימפריאליזם המאזור, שוב לא תהיה לישראל אותה הרגשה של בטחון וכוח. אז תיעלם סכנת ההתפשטות ה- מפחדיה כיום את מדינות ערב. ברגע שהער- בים יהיו בטוחים כי ישראל לא תתפשט ולא תאיים עליהם, תיפתר הבעיה בקלות.“

סיכמה הכתבת בכנסת-מה: „מדוע אין הוא שונא את ישראל ודורש את היטולה והחזרת הפליטים אליה? הריהו כורדי טוב, בן נאמן לאומה הערבית שבה הוא חי.“

אפגאניסטאן, שעמד לפני סיום ארבע שנות לימודיו באוניברסיטה הקהירית העתיקה, לא קיבל את ההחלטה בשלוה. הוא פנה ל- בית-המשפט, תבע את החזרתו ללימודים, בתוספת פיצויים בסך אלף לירות מצריות. את רדיפותיו אחר השכנות לא הכחיש. „אני משורר בעל כשרון ספציפי“, הכריז. „שטח התמחותי הוא היופי. שהרי כתוב כי אללה יפה ואוהב יופי הוא.“ אחר פנה הסטור דנט לחוק דתי לעבר הנהלת האוניברסיטה, השמיע פסוק רווי נטיון-חיים: „מי שאינו מכיר בכוח האהבה אינו אלא חמור!“

התביעה נדחתה, עבדאללה האפגאני סולק בחרפה מאל-אזהר. עתונאים שביקרו בחדרו, מצאו בו מיטה בודדה, מכוסה סדין לבן אשר עליו תפרה יד נשית בחוט משי אדום קטע משי של עבדאללה: זכרוןך, יא לילה, אתי בחלומותי / ובקומי מלא לבי קנאה / על כי לא בו חובקת / כי אם ברועותי.

עשר נשים אחריו. קיצבתו החודשית, לה זכה כסטודנט זר חסר-אמצעים אך כשרוני, הופסקה. במקומה העניקה לו הצירות האפ- גאנית סכום פעוט של לירה אחת. אולם קשיי מחיתו לא הדאיגו במיוחד את קרבן האהבה. הדאיגה אותו הרבה יותר העובדה כי עשר משפחות הגישו נגדו תביעה לשאת את בנותיהן, לאחר שטעם ברועותיהן את טעם היופי והאהבה.

סוריה

שוכרי שוב שולט

„ההיסטוריה גמרה אומר לתתום את ה- פרק המכונה בשם שוכרי אל-כוחאלי. היה זה פרק ארוך ומעניין; ייתכן כי יכול היה להיות ארוך ומעניין עוד יותר. אולם מי אני כי אטען נגד ההיסטוריה?“

מלים אלה כתב ביומנו לפני שנתיים מי שנבחר השבוע לנשיא הרפובליקה הסור- רית. כאשר כתב את המלים המיואשות, ישב המדינאי הזקן (71) בוילה צנועה-יחסית ב- אלכסנדריה, גולה פוליטי מפני זעם הדיקט- אלקסנדריה, גולה פוליטי מפני זעם הדיקט-

על כן יש ברצונם להתכתב עם שתי נערות בני 18-16 שתהינה מסכיבות תליאביב עד גדרה. הם בטוחים שיוכלו לעניין אותן בכתב. אפילו את הברבריות ביותר. הם מוסיפים, בנ. ב., כי רצוי שהכתובות ה- רפנה תמונות ואף הם יעשו כך.

סינף פינף

עוד אביצירה בחרוים. אודה על האמת, אני מתחילה כבר לראות סינפים בחרוים בשנתי. אגא, רחמו עלי אם כי פואימה זו (932/703) מוקדשת בעיקר לאמתכם הנאמנה, אני מביאה אותה כלשונה לא כדי להשאיל, כי אם לתת מושג לזו שתרצה להתכתב עם המשורר.

בראש תודה ובלב גואה / זעם נענועי פועה / איכה אשב הלום — ופניך יהלום / לוחשות כלום — חבקני בחום. נועש לבי מרוב צער / כארי בלב יער / על כי תקויתי / הסרת טעם / לנעת כך — אפילו פעם.

פרשת מעריצך היטב ארעה / זאת הסיבה אכאכה / אך לו ערתי / חסר עשית / הוסיפני לפחות — כמעריך שביט.

ובאם כשמייס וארץ רחקנו / לפחות קשר קשרנו / הציני בעתונך — 24 אביבי / למען תמצאני — נערות הלומותי.

פקחות פמויה

את המכתב הזה (932/704) קיבלתי כתוב באנגלית משוכנת למדי. כותבו הוא נכר בן 33 השוער, שעד היום לא הכיר מישהו בעל שכל ממש. הוא עצמו מתעניין במדעי הטבע, החברה והרוח ואפילו בפוליטיקה. אמנות אף היא מעניינת אותו. הוא מוכן להתכתב באנגלית, עברית או גרמנית (אם יודע אתה עברית מרוע ככתב לי באנגלית?) עם נערה מן הסוג שאומרים עליה שהיא פקי- חות עד כדי להחריד נכרים וכדי להציף את האיגו שלהם, היא מסתירה את פיק- חותה. מנבן שלא יתנגד שתהיה גם נאה. (האם אין זה באולי מדי לנבי אדם עליון כמור, 932/704?)

יום, ציור ומכתבים

(932/705) נוכח לזוועתך, שעבודתו ביום ולימודיו בערב — אותם סיים בימים אלה — בודדו אותו מכל חברה. כדי להתאושש מעט, רוצה היה להתכתב עם נערה חיפאית נאה בני 17 בערך, שכמוהו תאהב שחיה וציור, היא מוסר לי תאור של ציור חסון ונאה בן 18.5, נושאת ההתכתבות, סבור הוא, יבואו מאלוהים.

המהנדס הדתי ברוך מחיפה: כתבת מכתב לנערה דרך מדורי, ומשום מה לא הגיעה אליה הכתובת. היא מבקשת, באם עדיין רוצה אתה להתכתב עמה — שתכתוב לה שנית, לפי המספר הסיודרי שלה דרך המדור שלי, ואל תשכח לצרף את תשובתך, גם על גבי המכתב עצמו.

שני קדאמי

מסודרת צעיר בן 28, (932/699) מוכן לספר בכתב לנערה רצינית וחיננית, על ביר- קורו באירופה — בתנאי שתהיה, כמנהג, משוגעת למוסיקה קלאסית.

שני אחים לשתי נערות

מאחורי המספר (932/700) מסתתרים שני אחים, בני 19 ו-20, הלומוים בבית-הספר הנחזה למשפט וכלכלה בתיאביב. הם מת- עניינים באמנות, אוהבים לרקוד, לטייל, ול- עסוק בספורט. תקוהם היא לצאת מאלמו- ניות המספרית ולהתוודע בכתב לשתי נע- רות תליאביות חמודות ורציניות.

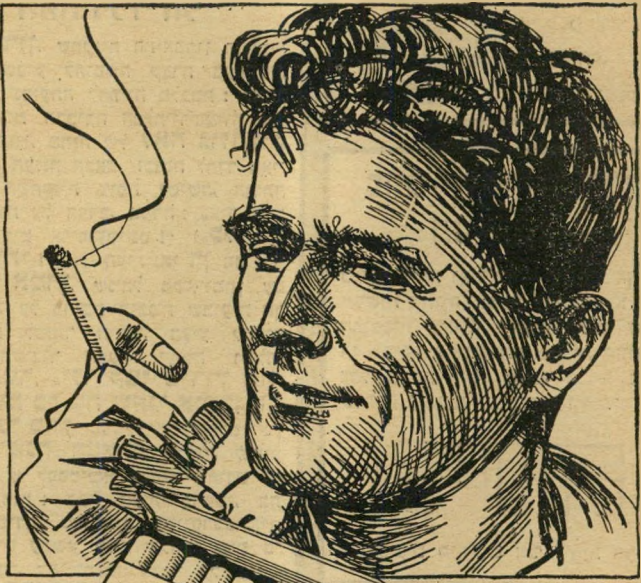
EGO SUM QUI SUM

הסטודנט הבלונדי וכן 21-שאי מציינה (932/701), חשב שיכלף אותי כליל אם יכניס, במכתבו אלי פתנס לאמיני. הוא, כנראה, לא העריך במידה מספקת את הש- כלתי הענקית. על כל פנים, הוא מוכן להרעוף מהשכלתו ואינטליגנטיותו על נערה יפה מאד, נחמדה ופקחית אפילו אם רק אתכתב איתה. הוא אומר שנלץ דרישתו למספר כה רב של תכונות טובות ומרוב- זות בנערה אחת — כמעט ברור לו שלא יקבל תשובה, באם בכל זאת תמצא כלילת תכונות זו, הוא מוכן להתכתב איתה על „כעית יומיים, לימותיים, ספורט, קולנוע, תיאטרון וריקודים.“

מוני תל-אביב ועד גדרה

שני חברים טובים (932/702) מספרים לי כי על אף הצלחתם היפה בהכרות סלוניות למיניהן, הניעו למצב שאין הם מוצאים בן ענין כלשהו ובעיקר בנערות שהן, דע- הם, אמנם חמודות, אולם ריקניות להחריד.

על כל הפונים אני ככל ענין שהוא, לצרף חמש מאות פרוטה בבלים.

הוא צעיר

ופיקח -

בוחר עובדות

ודעתו שקולה

... מובן מאליי:

נלסון הוא מעשן!